

Yeni denemelerde güvercinin başına takılan iki gram ağırlığındaki film kameraları kullanılmaktadır. Kamera kapağı ilk uçuştan başlayarak bir dakika açık kalmakta, bu yönle güneş bir nokta biçiminde filme alınmaktadır. Daha sonra bir haritaya kuşların bakış yönleri işaretlenmektedir. Bu deney ile kör uçuş olayının ve tüm yön bulma mekanizmasının açıklanabileceği umulmaktadır.

Özel yetiştiricilerin sürekli olarak merak ettikleri; posta güvercinlerinin rota bilgisini nasıl

öğrendikleri ve rota bulma işlemidir. Açıklayıcı sonuçlara götüreceği deneylerin herşeyden önce zamana gereksinimi vardır. Aynı zamanda bu amaca uygun araç gereç ile güvercinleri bulmak zordur. Diğer yönden posta güvercinleri üzerine araştırma yapan kuruluşlar, güvercin yetiştiricilerinin deneyimlerine değer vermemektedirler. Buna karşın belki de yön bulma mekanizmasının altında yatan sırrı meraklı yetiştiricilerin gözlemlerini açıklayabilecektir.

KOSMOS'dan
Çeviren: Dr. Aydın ÖZTAN

ATLANTİS - KAYIP BELDE

Thomas FLEMING

Bu masal ülkesi gerçekten varolmuş muydu? Asırlar boyu çözülemeyen bu bilmeceye çözüm yolu olarak ileri sürülen teoriyi aşağıda bulacaksınız.

(bk. Atlantis'in Sulara Gömüldüğü Gün), Bilim ve Tek. Sayı: 108 S. 31.

"Timeaus" Dialogunda Plato, Milâtdan 350 yıl önce şöyle diyordu: "Bir zamanlar, Cebelitarık Boğazı'nın iki tarafında yükselen kayaların (Herkül Kayaları) ötelinde, Küçük Asya ve Libya'nın toplam yüzölçümünden daha büyük bir ada şeklinde kıta vardı... Atlantis denilen bu ada üzerinde görkemli, büyük bir krallık hüküm sürüyordu". Bir başka konuşmasında, "Criteas"da da Atlantis'i şöyle tanımlıyordu: "Yüzölçümü takriben 400.000 kilometrekare, tahmini nüfusu 20 milyon olan yarı tropikal bir ada idi bu. Kuzeyde dağlarla çevriliydi ve bu dağların en yücüsü üzerinde, Atlantis'liler, Tanrıların ürkütücü bir yalnızlık içinde yaşadığına inanırlardı.

Sıcak su kaynakları boldu; filler ve diğer Afrika cinsi hayvanlar ormanlarda başıboş dolaşırdı. Verimli ovaları baştan başa kateden kanallar yılda iki kez yapılan hasat için bol su sağlar, ürünlerin taşınmasını kolaylaştırırdı. Ünlü Poseidon tapınağının bulunduğu Başkenti, bronz kaplı muazzam bir duvar çevirirdi. Saraylar ve tapınaklar altın ve gümüş kaplamaları ile pırlırlı parlardı. Asırlar boyu (M.Ö. 12.000 - 9.000), diyordu Plato Dialoglarında, Atlantis'liler, sınırları Mısır ve İtalya'ya kadar dayanan bir Akdeniz imparatorluğunu sürdürmüşler, evrenin kendi yarılarında eşsiz bir medeniyet kurmuşlardı. Başlıca manevi değerleri kardeşlik ve iyi ahlâk olan bir ulus yaratmağa çaba göstermişlerdi. Gün

geldi, maddi kazanç ve hırsa yenildiler, bütün Akdeniz ülkelerini zaptetmeğe kalkıştılar, ve de yenik düştüler. Plato'ya göre "Korkunç tek bir gün ve tek bir gece içerisinde" Atlantis'i deniz yuttu.

Plato'nun ölümünden sonra Atlantis bir öykü olarak bir yana bırakıldı. Ama, tarihten hoşlananlar, bilinmeyene merak saranlar için Atlantis büyüleyici olmağa da devam etti. Kuramcılar Atlantis'i, yer olarak, İsveç, Güney Afrika, Girit Adası, Bahama Adaları, Sri Lanka içlerine bile yakıştırdılar. Bu konu üzerinde belki 10.000 kitap ve makale yazıldı; en ilginç de Otto Heinrich Muck'ın "The Secret of Atlantis"idir.

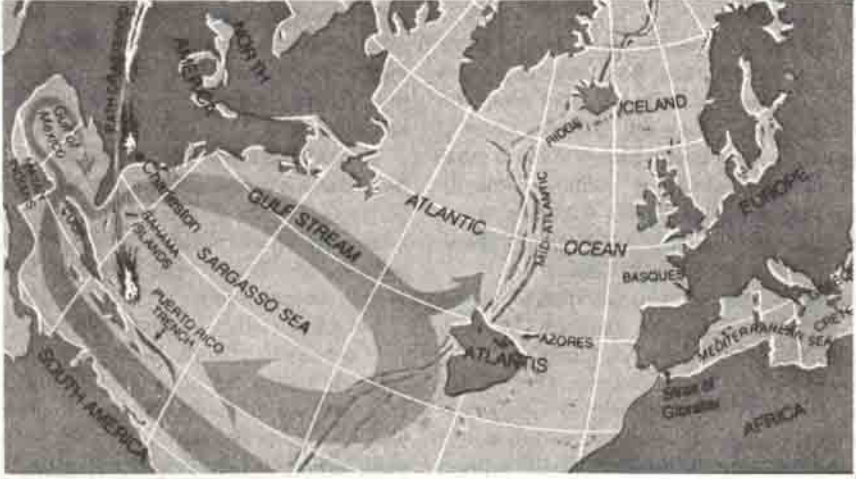
Kendi adına en az 2.000 patent kayıtlı olan bir Viyana doğumlu mühendis, Muck, denizaltıların haftalarca su altında kalmasını sağlayarak, II. Dünya Savaşında sualtı kurtarmacılığına yenilik getirmiş olan 'snorkel' aletini geliştirmişti. Alman V-1 ve V-2 silahlarını geliştiren roket araştırma ekibinin de bir elemanıydı. Muck'ın jeofizik ve tarih incelemeleri onu Atlantis bilmecesini çözmeğe itti. Bu işe bir matematikçi olarak becerisini, modern bilimlere hakkındaki ansiklopedik bilgisini kattı.

Sonuç, ölümünden 20 yıl sonra basılan ve Almanya'da 1976 yılının en yüksek satış rekorunu kıran kitabı oldu. Muck'ın ileri sürdüğü teorilerden çoğu uzmanlar tarafından tartışıldı, fakat kitabın kritiğini yapanlar onu, kayıp bir kıta

hakkında insanlık tarihinde eski bir bilinmeyene, heyecan verici bir hipotez diye nitelediler.

Muck kitabına cüretli bir giriş ile başlar: "Plato'nun Atlantis'i tarihi her yönü ile gerçek olarak kabul edilmelidir!" Ve hemen sonra da, Plato'nun tahminlerini desteklemek ve hiç değilse ona karşı çıkmamak için bir düzine bilimden yararlanıp deliller bulmağa çabalar.

Plato Atlantis'in, Herkül Kayaları ötesinde yer aldığını söylemişti, Muck bunun, bizim bugün Cebelitarık dediğimiz boğaz olduğundan emindir. Böylece Atlantis, Avrupa'nın Batısından 1200 kilometre ötedeki Azor Adaları civarına düşmektedir. Arkeologlar, Atlantis'in kolonilerinin bulunması muhtemel Avrupa'nın bu yöresinde ileri bir medeniyet işaretlerinin bulunması gerektiğini

ileri sürüyor. Halbuki o devirde Orta Avrupa'da iskeleti bulunan ve kaba taş çağında yaşamış ilkel insan ırkına ait kaba toprak kaplar ve silahlar bir taş-devri kültürüne işaret ediyordu. (Neanderthal adamı). Muck ise tarih öncesi Fransa'da yaşamış olan bir kavmin (Cro-Magnon) üzerinde durmaktadır. Cro-Magnonlar, Neanderthallerden daha uzun boylu, daha tecrübeli idiler. İspanya ve Fransa'da mağaralarda bulunan kızılderili insanlara ait güzel resimler Cro-Magnon adamını yansıtmaktadır. Süs eşyası, silah ve diğer el sanatları Neanderthallerinkinden çok çok üstündür. Cro-Magnonlara ait mezar kalıntılarında Muck onların Batıdan, Atlantik Okyanusuna akan nehirlerin yukarılarından geldikleri sonucuna varmaktadır. Muck, Cro-Magnonların Atlantis'li oldukları kanısındaydı. Neanderthallerin basit yaşam yolları ile ters düşen Cro-Magnon kültürünün kökenini arkeologların bulamadıklarını ileri sürüyordu.

Şunu unutmamalıdır ki, Atlantis bölgesinde Avrupa'nın büyük kısmı kar ve buz ile kaplıydı. Buzullar Milattan Önce 11.000'de gerilemeğe yüz tutmuştu. Şimdi Avrupa'nın kıyılarını ısıtan Golfstrimi mümkündür ki Atlantis bloke ediyordu. Okyanusun bu büyük akıntısı, Muck'ın tahminlerine göre Atlantis'te yüksek bir medeniyetin doğup gelişmesine ılımlı bir akım sağlıyordu.

Muck'a göre, Avrupa yılanbalıklarının çiftleşme içgüdülerindeki acayipliğin cevabı Atlantis ile Golfstrim arasındaki bağlantıdır. Azorların Güney-Batısındaki Sargasso denizinde (Atlas Okyanusunun su yüzeyinde çok yosun bulunan kısmı) bulunan bu balıklar, yolları üzerindeki her çeşit avcıya yem ola ola, üç yıl süren bir yolculuktan sonra Golfstrim ile Avrupa'ya sürüklenip, tatlı su ırmaklarına ve akarsulara kavuşuyorlar, bir on onbeş yıl sonra da yavrulamak üzere Sargasso'ya dönüyorlar. Niçin böylesine tehlikeli bir yol tutturuyorlardı? Çünkü diyor Muck, içgüdüleri şekillendiği zaman Atlantis'in tatlı suları sadece kısa bir mesafede idi ve onlara Okyanustaki düşmanlarından kaçıp sığınacak yer sağlıyordu. Atlantis battıktan sonra dahi, onlar bu kör içgüdülerinin etkisiyle Golfstrimdeki yolculuklarına devam ettiler.

Birömeklik

Muck, Amerika ile Eski Dünya arasında, muhtemelen Atlantis'in yaratmış olduğu bağlantılar görmektedir. Bunların en şaşırtıcısı da Mısır Piramitleri ile Merkezi ve Güney Amerika'daki piramitlerin benzerliğidir. Aynı derecede şaşırtıcı olanı da, İspanya'nın Baskları ile, Yeni Dünya'daki piramitlerin çoğunu kurmuş olan Maya-Kızılderililerin arasındaki benzerliklerdir.

Baskların da Mayalıların da kartal burunlu profilleri vardır. Bask dili eşsiz sayılırken, Muck bir Bask misyonerinin, Guatemala'da hiçbir yer ve kimse ile ilişkisi olmayan Mayalılar tarafından anlaşıldığını yazmaktadır. Basklar ve Mayalılar tohum ekmeden önce toprağı aynı tip sopa kullanarak altüst ediyorlardı. Bask milli oyunu olan Pelota küçük sert bir topa iki kişilik ekipler halinde oynanırdı. Bu oyun Meksika kızılderiilerinin de başlıca sporu idi.

Platonun yazdığı şekilde eğer Atlantis'i deniz yuttu ise, acaba herhangi bir kimse dalgaların altında kalıp adayı araştırmış mıydı? Muck bu yönde düşünmeğe devam etti. Şükürler olsun ki osenografi sayesinde bugün bizler Okyanus tabanının kapsamlı resimlerine sahibiz: Atlantik Okyanusu Kuzeyde İzlanda'dan Güneyde Antartika yakınlarına dek uzanan 3.000 metre yüksekliğindeki kabartma ile ikiye bölünür.

Azor adaları civarında bu kabartma bir çıkıntı halini alır ve doğusundan batısına eni 410, uzunluğu 960 kilometredir ve kuzey kısmında denizaltı volkanik dağları bulunur (Tepelerden bazıları denizden dışarı yükselir ki işte bunlar Azorlar'dır). Bu denizaltı Azorları'nın büyüklüğü ve biçimi Plato'nun Atlantis'i tarifi ile şaşırtıcı derecede birbirini tutmaktadır.

Beklenmedik Darbe

Muck kitabında Azorları Güney Carolina sahiline, Charleston yakınlarına sürükler. 1930'da havadan alınmış bir resim tıpkı bir savaş alanı gibi gözükmektedir. Yuvarlak ve oval şekilli 3.000 kadar krater araziye noktalamaktadır. Hepsinden önemlisi bütün bu çukurların güney-doğu kenarlarında toprağın duvar gibi yükselmesidir ki bu Raketçi Muck'a göre çukurları açan iri kaya parçalarının gökyüzünün Kuzey-Batı tarafından geldiğinin kanıtıdır. Carolina'daki bu çukurlar, sahilin daha ötelindeki iki çok derin uçurum ile karşılaştırıldığında küçük kalmaktadır. Puerto Rico Trench diye bilinen bu uçurumlar 10.000 metre derinliğinde ve 450.000 metre genişliğindedir. Deniz tabanındaki bu son derece büyük oyuklar ile, daha az büyüklükteki binlercesini yapan ne olabilir? Plato "Yıldızların yörüngele- rindeki sapmalar ve yeryüzündeki her şeyin ateş ile yok olması" şeklinde yorumlamıştı. Muck'ın vardığı sonuç da şu: Yörüngesinde sapma olan yıldız muhtemelen bir asteroid yani Mars ile Jüpiter arasında, teleskopla görülebilen ve mümkündür ki Adonis grubundan, küçük gezegenlerden biri, Yıldız, tehlikeli bir dışmerkezli daire çizerek güneşin etrafında dönmektedir. Muck buna Asteroid A demektedir. Gökyüzünün

Kuzey-Batı tarafından Asteroid A bir dev roket gibi fırlar. Deniz altındaki kraterlerin büyüklüğüne bakarak da Muck bu uzay devinin on kilometre çapında olduğunu saptamaktadır.

400 kilometre yükseklikten Asteroid A, yanan hidrojenin kızıl parıltısını yaymağa başlar. Ardında, yanan gazların oluşturduğu 30 veya 50 kilometre uzunluğunda bir kuğuğu vardır. İki dakika içinde atmosferin en yoğun kısmına girer ve patlar. Kuyruk ve gövde, her biri yüz milyonlarca ton ağırlığındaki bu iki dev kısım denize dalar ve Puerto Rico Trench böylece meydana gelmiş olur. Daha küçük parçaları ise Carolina'da araziye kalbura çevirir.

Muck'ın tabiriyle "Büyük Darbe" çok yaygın bir patlamayı tutuşturmuştu. Asteroid A'nın diğer iki büyük parçası yerkabuğunun en duyarlı noktalarından biri olan Orta-Atlantik kabarıklığından yıldırım gibi geçip, yolu üstündeki volkanları zincirleme tutuşturdu.

Muck'ın çizdiği görüntü dehşet verici: şiddetli depremler Atlantis'i bir salıncak gibi salladı; evler de tapınaklar birer yığın haline dönüştü. Tüm ada bir ateş çemberi ile çevrildi diye yazıyor Muck. "Kızıl sıcak magma (yer kabuğunun altındaki, erimiş madenlerden oluşan akıcı kısım) derinliklerden yüzeye fıskırıp Atlantik'in sularına yayıldı. Hortumun okyanusdan kaldırdığı su sütunları, mantar şekilli bulutlar troposferin çok ötelere yayıldı. Kıt'a büyüklüğündeki buhar ve kül bulutları bütün bölge üzerinde şekillendi".

Atlantis'in Yutuluşu:

Fıskıran magma içinde Atlantis ufuk çizgisinin altına doğru batmağa başladı. Muck'a göre Adanın, ardında lavlarla kaplı konik yüce tepeleri —sonradan Azor denilen adalar— bırakarak gözden kaybolması hemen hemen 24 saat içinde oldu. Plato'nun da yazmış olduğu gibi: "Korkunç tek bir gün ve korkunç tek bir gece" ... içinde Atlantis ortadan silinip süpürüldü.

Asteroid A'nın darbesi evrensel olmuş, depremler hemen tüm kıtaları harabeye çevirmişti. Muck'ın vardığı sonuç, Güney-Amerika'nın Kuzey-Doğu köşesinin Atlantik Okyanusu içine doğru meylettığı, Kuzey-Batı köşesinin ise Pasifik Okyanusu üzerinde yükselip tapınak ve şehirleri, deniz seviyesinden bugünkü Andların yüceliğine eriştiği yolundadır. Bu arada öldürücü gazlarla yüklü bir görkemli kara bulut şiddetli esen rüzgâr önünde sürüklenip, alçaldığı her yerde insanların ve hayvanların boğulmalarına neden olmuştur.

Delil olarak Muck Sibiryada yaşamış olan Mamutların ortadan silinmesini ele alır. Dünyanın en iri cüsseli hayvanı olan Mamutlar, o

zamanlar buz yüzü görmemiş Sibiry'a da onbinlerle yaşıyordu. Muck işte bu iri yaratıkların, daha yedikleri son yemler midelerinde hazmolduğundan, böylesine öldürücü bir bulutun etkisi ile yok olduklarını ileri sürmektedir. Bu hayvanların o zaman beslendikleri bitki türleri Sibiry'a da günümüzde bulunmamaktadır. Sibiry'a'yı bugünkü dev bir buzdolabı haline, ve fillerin kürklü kuzenleri olan Mamutları "aniden buza dönüş-türen" beklenmedik soğuğu Muck kimsenin inanılır biçimde açıklayamadığı kanısındadır. Muck'a göre, Asteroid'in ani darbesi, yeryüzünün eksenini sallamış, Kuzey Kutbu'nun havaya kalkmasına ve bu ani iklim değişikliğine yol açmıştır.

Kül ve buhardan oluşan ve her yanı kaplayacak büyüklükte olan kara bulut, din kitaplarının "Tufan" diye bahsettiği, büyük hacimde su taşıyordu. Platonun da bahsettiği "çamur denizi" çok uzun süre için Cebelitarık Boğazı ötesindeki deniz taşımacılığını imkânsız kılmişti. Tufanın yaptığı tahribat, Atlantis'in anısının kaybolma-

sının en iyi nedenidir. Muck Asteroid A'nın çöküntüsünden kurtulmanın insanogluna 3.000 yıla malolduğu kanısındadır. Bu sürenin çoğunda da volkanik kül yüklü koskoca kara bulut Kuzey Avrupa'nın üstünde asılı kalmıştır. Tufandan kurtulabilenler için hayat, bu bulutun altında yaşamlarını devam ettirebilecek kısa ve vahşi bir mücadele olmuştur. Ömürleri güneşin soluk bir kırmızı parlaklık olarak arasından görüldüğü siyahımsı kahverengi bir bulut altında geçmiştir.

İnsanlık, medeniyet kırıntılarını tekrar bir araya getirmeğe başladığı zaman ki M.Ö. 4.000'e rastlar, Atlantis artık sadece bir isimden ibaretti. Atlantis'in tüm bilim, sanat ve dili silinip gitmişti. Muck'ın, Okyanusun derinliklerini incelemesine ve Atlantis'i yokeden yolundan sapmış yıldızları uzayda belirlemesine yararlı olan bilgiyi insanoglunun tekrar elde etmesi ise bir diğer 6.000 yıl daha gerektirmiştir.

READER'S DIGEST'deki
Çeviren: Ruhsar KANSU

- *Halka egemenlik hakkı verildikten sonra, ona fazilet de öğretmek gerekir. Eğitim, özgürlüğün mutlaka lâzım olan denge taşıdır.*

TALLEYRAND

- *Yaptığım incelemeler sonucu, şu gerçeğe inandım: Tembellik insanın benliğini öyle sarar ve etkiler ki, gerçek çalışan insanın, tembelliğin kurbanı olmuş bir kişiden daha çok dinlenme zamanı vardır.*

Edmund BURKE

- *Bilim adamlarının en güzel huyu, anlayışsızların karşısında susmaktır.*

İran Atasözü

- *Öğrendiklerini saat gibi cebinde taşı, ikide bir saati olduğunu göstermek isteyen insanlar gibi ortaya çıkarma. Eğer birisi sana saati sorarsa, söylersin. Ama her saat başında sorulmadan saat kulesi gibi ötme.*

Lord CHESTERFIELD

- *İnsanlar arasında kanunsuz mücadeleden daha korkunç bir şey yoktur.*

ARİSTO

- *İnsanlığın yalnız ekmeğe değil, şerefe de ihtiyacı vardır.*

La CORDAIRE